

TER

ZILVEREN-VERGULDEN

BRUYLOFTE

VAN DEN WEL-EDELEN HEERE

STEPHANUS DE CLERCQ,

MAATSCAP
NEDERL. LETTERK.
LEIDEN.

EN MEVROUWE

M A R I A B O S C H;

*Gevierd op de Hofstede RUPELMONDE,
den 22 van Oogstmaand des Jaars*

MDCCCVII.

Zou ons 't bezef van Dienstbren Pligt
Niet noopen, om een Wensch te ontvouwe
Voor U, Wel-Eedle HEER en VROUWE!
Door een klein, stamelend, Gedicht?

Ja, 't goede dat wij steeds genoten,
In Uwen Dienst, tot op dees stond,
Heeft elk van ons des harten grond
Tot eenen Wensch voor U ontsloten.

Vergun dan, daar ge op dezen Dag,
Verheugd, een heuglijk Feest mag vieren,
Dat ook uw' Dienstboôn U versieren,
Hoe kleen hun Krans ook wezen mag.

Vergun, dat, daar wij ons verblijden
Om al het heil, dat U verheugd,
Dat wij te samen, vol van vreugd,
U, Waarde Twee! dit Vaêrsje wijden.

Driewerf geluk! roept onzen mond
U, op dit blijde tijdstip, tegen. —
Hoe menig sterv'ling mist dien zegen,
Die Gij te samen ondervond! —

Hoe menige Egaé moest niet treuren,
Daar zij haar dierbaarst Pand, 't geen de Echt
Aan haar op 't naauwste had gehecht,
Door 't Sijs des doods van 't hart zag scheuren!

Hoe treurt niet menige Echtgenoot,
Wen Hij een lieve Gaë zag sterven,
Die 't schoonste heil hem deed verwerven,
En zijn genoegen had vergroot! —

Maar Gij, ô Achtbre Echtelingen!

Gij zag, in uwe Huwelijkstijd,
Gods goedheid over U verspreid,
En U geduuriglijk omringen.

ô Welk een heil! — van *Honderd Jaar*
Drie-Agtste deelen saam te leven,
Vereend door de Echt; — door vreugd omgeven; —
Gezegend door de Alzegenaar! —

ô Welk een heil! — Geliefde ZONEN
En DOCHTREN om U heen te zien,
Die, als om strijd, hun liefde U biën,
En, door hun Deugd, hunne Afkomst toonen! —

Wat heil! — reeds ziet ge uw NAGESLAGT,
In 't lieve KROOST van all' uw' KINDREN! —
Wat zou dan nu uw' vreugd verhindren,
Daar KROOST en NAKROOST vrolijk lagcht.

Ja, dankbre vreugd, ô Echtgenooten!
Voelt wis uw hart op dezen stond! —
Doch, 't past ons niet, dat onzen mond
Voor U een Pligt-Boek houd' ontsloten.

Neen, liever wenscht ons aller hart:
Dat God U lang nog saam wil spaaren; —
Hij doe nooit onheil U ervaren,
Maar houde U vrij van ramp en smart. —

Dat ge, op uw verdre Huwlijkswegen,
't Geluk, dat Gij zoo lang genoot,
Geduuriglijk mag zien vergroot; —
Uwe Ouderdom zij rijk in zegen! —

Gods goedheid ruste ook, Waardig Paar!
Tot uwe vreugd op beide uw ZONEN:
Zie hunnen deugd en ijver kroonen,
Door nieuwen voorspoed, menig Jaar. —

Een milde straal van zegeningen
Schiete op uw tweetal DOCHTREN neêr;
Dat niets ooit hun geluk verkeer,....
Nee, voorspoed blijf' hun steeds omringen! —

Hun aller Echt strekke U tot vreugd;
Zie hun nog lang Vereenigd leven;
Het KROOST hun allen reeds gegeven,
Groeije op in Voorspoed en in Deugd.

Leeft zoo, Gezegende Echtelingen!
Nog langen tijd, verheugd van geest; —
God spaare U, om, op 't Goude Feest,
Ook nog zijn Goedheid lof te zingen.

En, zoo de dood uw Huwlijksband
Verbreekt, en Gij van de aard moet scheiden,
Dan moet U 't zaligst lot verbeiden
In 't heilrijk Hemels Vaderland! —

Zie hier, Geachte Trouwgenooten!
Den Wensch, van all' uw' Dienstboón saam. —
't Is ons ten hoogsten aangenaam,
Indien ze uw' vreugde mag vergrooten.

Uit Hoogachting

**HOEGE HOEGEN,
JOHANNES COENRAAD DIHL,
ADRIANA SOUMAIN,
SOFIA RIPE,
ANNA BAARS.**